

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

11. aprill 2013*

Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepe — Toortubaka ostu ja esmase töötlemise turg Itaalias — Trahvi maksmine solidaarvõlgniku poolt — Põhjendatud huvi — Tõendamiskoormis

Kohtuasjas C-652/11 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 15. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus,

Mindo Srl (likvideerimisel), asukoht Rooma (Itaalia), esindajad: *avvocato* G. Mastrantonio, *avvocato* C. Osti ja *avvocato* A. Prastaro,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: N. Khan ja L. Malferrari, keda abistasid *avvocato* F. Ruggeri Laderchi ja *avvocato* R. Nazzini, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president G. Arestis, kohtunikud J.-C. Bonichot ja A. Arabadjiev (ettekandja),

kohtujurist: V. Trstenjak,

kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. oktoobri 2012. aasta kohtuistungil esitatud,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Mindo Srl (edaspidi „Mindo”) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-19/06: Mindo vs. komisjon (EKL 2011, lk II-6795), millega Üldkohus jättis rahuldamata tema nõude tühistada osaliselt komisjoni 20. oktoobri 2005. aasta otsus

* Kohtumenetluse keel: inglise.

K(2005) 4012 (lõplik) [EÜ] artikli 81 lõike 1 kohase menetluse kohta (Juhtum COMP/C.38.281/B2 – Toortubakas – Itaalia) (ELT 2006, L 353, lk 45; edaspidi „vaidlusalune otsus”), teise võimalusena seda muuta ning kolmanda võimalusena vähendada talle määratud trahvi summat.

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

- 2 Hageja Mindo on likvideerimisel olev Itaalia äriühing, mille põhitegevusala on toortubaka esmatöötlemine. Algul oli see pereettevõte, mille omandas 1995. aastal Dimon Inc tütarettevõtja. Pärast seda omandamistehingut sai äriühingu ärinimeks Dimon Italia Srl. 30. septembril 2004 müüdi kogu osalus kapitalis neljale eraõiguslikule isikule, kellel ei olnud mingit seost Dimoni kontserniga, ning äriühingu ärinimeks sai Mindo. Dimon Inc ühines mais 2005 Standard Commercial Corporationiga, et asutada uus üksus ärinimega Alliance One International Inc. (edaspidi „AOI”).
- 3 Euroopa Ühenduste Komisjon sai 19. veebruaril 2002 ühelt Itaalia toortubakatöötlejalt ehk Deltafina SpA-lt trahvide eest kaitse saamise taotluse kartellide puhul.
- 4 Komisjon sai 4. aprillil 2002 Mindolt, kes tol ajal kandis nime Dimon Italia Srl, trahvide eest kaitse saamise taotluse ja teise võimalusena kogu trahvi vähendamise taotluse ning 8. aprillil 2002 teatavad tõendid.
- 5 Komisjon teatas 9. aprillil 2002, et ta on kätte saanud Mindo taotluse nii trahvide eest kaitse saamiseks kui ka kogu trahvi vähendamiseks. Ta teavitas seda äriühingut tõsiasiast, et tema trahvide eest kaitse saamise taotlus ei vasta tingimustele, mis on ette nähtud komisjoni teatistes, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (ELT 2002, C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155).
- 6 Komisjon võttis 20. oktoobril 2005 vastu vaidlusaluse otsuse, milles tuvastas, et 1995. aastast kuni 2002. aasta alguseni väldanud perioodil panid vaidlusaluses otsuses nimetatud Itaalia toortubakatöötlejad, nende hulgas ka Mindo, toime tegusid, mis kujutavad endast EÜ artikli 81 lõike 1 ühte ja vältavat rikkumist.
- 7 Komisjon täpsustas eelkõige, et arvestades seda, et kontsern, millesse Mindo rikkumise toimepanemise ajal kuulus, oli lõppenud, kuna see ühines kontserniga Standard Commercial Corporation, oli AOI nende kahe kontserni õigusjärglasena vaidlustatud otsuse adressaat. Mindo kui Dimon Italia Srl õigusjärglane oli samuti selle otsuse adressaat.
- 8 Komisjon määras Mindole määratud trahvi lähtesummaks 12,5 miljonit eurot, mida ta suurendas rikkumise väga raske laadi tõttu 25% võrra ja rikkumise kuue aasta ja nelja kuu pikkuse kestuse tõttu 60% võrra. Komisjon piiras selle äriühingu vastutust 10%-le tema kõige hilisema majandusaasta käibest. Ta nõustus Mindo taotlusega trahvisummat vähendada ja vähendas seda koostöö alusel 50% võrra. Nii määras komisjon Mindole ja AOI-le määratava trahvi lõppsummaks 10 miljonit eurot selliselt, et AOI oli vastutav kogu trahvisumma tasumise eest ning Mindo solidaarselt vastutav 3,99 miljoni euro tasumise eest.
- 9 AOI tasus 14. veebruaril 2006 kogu trahvisumma, mille komisjon oli talle ja Mindole määranud.
- 10 4. juulil 2006 algatati Mindo likvideerimismenetlus, kuid Üldkohtule sellest teada ei antud.
- 11 Mindo esitas 5. märtsil 2007 regio decreto 16 marzo 1942, n. 267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa (kuninga 16. märtsi 1942. aasta dekreet nr 267 pankrotimenetluse, kompromissi, pankrotivara valitsemise ja halduskorras sundlõpetamise kohta), mida on muudetud, (*GURI* regulaarne lisa nr 81,

6.4.1942) artikli 161 alusel Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare'le taotluse kompromissimenetluse algatamiseks koos vara võõrandamisega. See kohus kinnitas Mindo esitatud kompromissetepaneku 27. novembri 2007. aasta otsusega.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 12 Mindo palus 20. jaanuaril 2006 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavalduses vaidlusalune otsus osaliselt tühistada ning teise võimalusena Mindole ja AOI-le solidaarselt määratud trahvi summat vähendada.
- 13 29. novembril 2010 toimunud kohtuistungil, olles mõni päev varem saanud teada, et apellandi suhtes käib 2006. aasta juulist likvideerimismenetlus, väitis komisjon sisuliselt, et apellant on kaotanud põhjendatud huvi. Nii palus Üldkohus Mindol esitada kohtule kogu teave ja kõik asjassepuutuvad dokumendid kokkulepete kohta, mille apellant oli AOI-ga sõlminud seoses trahvi maksmisega viimase poolt ja võimalusega esitada tasutud trahvist ühe osa hüvitamise nõue. Mindo täitis kohtu nõudmise.
- 14 AOI vastas Üldkohtu küsimustele 30. märtsi 2011. aasta kirjaga, milles ta väitis sisuliselt seda, et ta ei ole veel Mindo vastu hüvitamisanõuet esitanud, sest ta eelistas oodata Üldkohtu menetluse lahendust.
- 15 Ta täpsustas kõigepealt, et selle nõude esitamiseks peaks ta väga tõenäoliselt taotlema kohtuotsust ja selle kohtuotsuse alusel tasumise korraldust, ning et kui Üldkohus trahvi täielikult või osaliselt tühistab, peaks ta Mindole tema poolt makstud summa tagastama koos intressiga, mis oleks muutnud kogu menetluse keeruliseks, kulukaks ja pikaks. Lisaks leidis AOI, et tema nõue ei ole aegunud ning see ei aegu enne Üldkohtu menetluse lõppemist. Lõpuks rõhutas ta, et käimasolev kompromissimenetlus ei takista võlausaldajal pöörduda pädeva kohtu poole võlgniku vastu esitatava tuvastamishagiga, mille ese on nimetatud kompromiss, ning paluda kohtul kohustada võlgnikku tasuma kohe, kui kuulutatud on kompromissi kinnitamise kohtuotsus.
- 16 Olles kontrollinud kohtuasja asjaolusid ja eelkõige nõude eset, leidis Üldkohus, et Mindo ei ole tõendanud oma tekkinud ja olemasolevat huvi menetlust läbi viia ning et sellest tulenevalt on kohtuasja lahendamise vajadus ära langenud.

Poolte nõuded

- 17 Mindo palub oma apellatsioonkaebuses vaidlustatud kohtuotsus tervikuna tühistada, suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uueks sisuliseks arutamiseks ja mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.
- 18 Komisjon palub apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja mõista kohtukulud välja Mindolt.

Apellatsioonkaebus

- 19 Mindo esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet. Esimese väitega väidab ta sisuliselt seda, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui kvalifitseeris tema olukorra vääralt ja leidis sellest tulenevalt, et Mindol puudub põhjendatud huvi. Teise võimalusena esitatud teine väide tugineb sellele, et rikutud on AOI ja Mindo õigust õiglasele kohtumenetlusele.
- 20 Komisjon väidab, et apellatsioonkaebuse esimene väide on ilmselgelt vastuvõetamatu ja teine väide on ilmselgelt põhjendamatu.

Esimese väite vastuvõetavus

- 21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb ELTL artikli 256 lõike 1 teisest lõigust, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust ning kodukorra artikli 168 lõike 1 punktist d ja artikli 169 lõikest 2, et apellatsioonkaebuses tuleb selgelt märkida selle kohtuotsuse vaidlustatavad osad, mille tühistamist taotletakse, ning õiguslikud argumendid, mis konkreetselt seda nõuet põhjendavad (vt 6. märtsi 2001. aasta otsus kohtuasjas C-274/99 P: Connolly vs. komisjon, EKL 2001, lk I-1611, punkt 121, ja 24. jaanuari 2013. aasta otsus kohtuasjas C-646/11 P: 3F vs. komisjon, punkt 51).
- 22 Tuleb märkida, et Mindo on tuginenud õigusnormi rikkumistele Üldkohtu poolt, tuues piisavalt täpselt esile vaidlustatud kohtuotsuse vaidlustatavad osad, täpsemalt selle punkti 87, ja esitades põhjused, mille tõttu ta leiab, et need osad sisaldavad selliseid rikkumisi.
- 23 Komisjoni nõue tunnistada esimene väide vastuvõetamatuks ei ole seega põhjendatud.

Esimese väite sisuline analüüs

Poolte argumendid

- 24 Mindo väidab esiteks, et tasudes kogu trahvisumma, muutus AOI tema võlausaldajaks vastavalt Itaalia tsiviilkoodeksi artikli 2055 teisele lõigule ja artiklile 1299. Sama koodeksi artikli 2946 kohaselt kehtib AOI õiguse suhtes nõuda Mindolt hüvitist tavapärase aegumistähtaeg, milleks on kümme aastat. Järelikult Üldkohus eksis, kui leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85 jj, et Mindo ei saaks vaidlusaluse otsuse tühistamisest või muutmisest mingit kasu, kuna AOI õigus oma võlg sisse nõuda tekkis trahvi tasumise päeval ja nõude esitamise aegumistähtaeg on kümme aastat.
- 25 Teiseks väidab Mindo, et Üldkohus eksis, kui järeldas, et AOI nõue Mindo suhtes ei ole tõendatud, ning et tõendatud ei ole ka AOI võimalus või soov selle võla sissenõudmiseks hagi esitada. Esiteks kinnitas Mindo oma võlga AOI ees, esitades tõendid seoses kuninga 16. märtsi 1942. aasta dekreediga nr 267, ja AOI tegelikku õigust see sisse nõuda oma vastuses komisjoni seisukohtadele dokumentide suhtes, mille Mindo oli Üldkohtu nõudmisel esitanud. Teiseks ei olnud tal kohustust tõendada AOI kavatsust võlg sisse nõuda, vaid üksnes tema tegelikku õigust sel eesmärgil hagi esitada.
- 26 Kolmandaks väidab Mindo, et Üldkohus hindas oma kohtuotsuse põhistamisel tõendamiskoormist vääralt, tuginedes tõdemusele, et „ei ole välistatud”, et AIO on võtnud endale kohustuse tasuda ka see osa trahvist, mille pidi tasuma Mindo. Mindo täpsustas kohtuistungil, et kõnealune Üldkohtu tõdemus tähendas, et tal ei olnud enda kaitsmiseks ühtegi vahendit, ning et sellega pöörati tõendamiskoormis ümber. Üldkohtu üldine hinnang, et Mindol puudub põhjendatud huvi, tugines spekulatiivsetele kaalutlustele seoses AOI kavatsuse ja muude asjas tähtsust mitte omavate kokkusattumustega.
- 27 Komisjon vastab selle kohta, et trahvi osa, mille pidi tasuma Mindo, maksis terves ulatuses AOI, kes vaidlustatud kohtuotsuse kuulutamise päeval ei olnud ikka veel esitanud hagi vastava summa väljamõistmiseks, ja et nende kahe üksuse vahel on sõlmitud salajane kokkulepe, mille kohaselt võtab Mindo konkurentsivastase tegevuse eest kogu vastutuse AOI.
- 28 Komisjoni sõnul ei lähtunud Üldkohus oma arutluskäigus mitte Itaalia õigusega seotud kaalutlustest, vaid reast faktilistest asjaoludest, mis on vastuolus seisukohaga, et AOI-l oli õigus esitada Mindo vastu hüvitamisnõue. Ta täpsustas selles osas kohtuistungil, et tema arvates tekkinuks „tavaolukorras” ja muude kokkulepete puudumisel Mindo poolt tasumisele kuulunud trahvisumma tasumisel AOI poolt vastavalt kehtivale Itaalia õigusele AOI-l õigus esitada Mindo vastu nõue selle summa väljamõistmiseks, kuid et Üldkohus leidis esitatud tõenditele tuginedes, et AOI ja Mindo pidid olema sõlminud kokkuleppe, mille kohaselt ei olnud AOI-l enam õigust Mindot sel eesmärgil hageda.

Euroopa Kohtu hinnang

- 29 Meenutagem, et kohtuotsuste põhjendamise kohustus tuleneb Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 36, mis sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu ja Üldkohtu kodukorra artikli 81 kohaselt on kohaldatav Üldkohtu suhtes. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab Üldkohtu otsuse põhjendus näitama selgelt ja ühemõtteliselt kohtu arutluskäiku, et huvitatud isikud saaksid teada vastuvõetud otsuse põhjenduse ja Euroopa Kohus võiks teostada oma kohtulikku kontrolli (vt 19. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-288/11 P: *Mitteldeutsche Flughafen ja Flughafen Leipzig-Halle vs. komisjon*, punkt 83 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 30 Lisaks tuleb märkida, et põhjendamata jätmine või ebapiisav põhjendamine kujutab endast olulist menetlusnormi rikkumist ning avaliku korra aspekti, millele liidu kohus peab tähelepanu juhtima (vt selle kohta 30. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas C-265/97 P: *VBA vs. Florimex jt*, EKL 2000, lk I-2061, punkt 114, ja 7. detsembri 2011. aasta määrus kohtuasjas C-45/11 P: *Deutsche Bahn vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, punkt 57).
- 31 Tuleb tõdeda, et vaidlustatud kohtuotsuse paljud järeldused on ebapiisavalt põhjendatud.
- 32 Esiteks tuleb meenutada, et komisjon määras vaidlusaluse otsusega AOI-le ja Mindole 10 miljoni euro suuruse trahvi, täpsustades, et Mindo on solidaarselt vastutav 3,99 miljoni euro tasumise eest. Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 82 on märkinud, tasus AOI 14. veebruaril 2006 kogu trahvisumma.
- 33 Üldkohus tõdes õigesti, et vaidlusaluse otsuse artikli 2 kohaselt on Mindo üks vaidlusaluse otsuse adressaatidest ja et ta on solidaarselt vastutav 3,99 miljoni euro suuruse trahviosa tasumise eest.
- 34 Üldkohus kinnitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85, et „vaidlustatud otsuse tühistamine või muutmine [Mindo nõude alusel ei annaks] talle mingit kasu, kuna talle määratud trahvi on juba täielikult tasunud tema solidaarvõlgnik [AOI] ja kuna viimane ei ole [...] talle esitanud nõuet tasuda osa makstud trahvist, kuigi [...] trahvi tasumisest on möödunud enam kui viis aastat”. Lisaks sellele tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, et Mindo ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et AOI-l on tema vastu võlanõue.
- 35 Mindo väitis Üldkohtus selles osas siiski, et kogu trahvi tasumine AOI poolt tõi AOI-le kaasa nõude, mida Mindo saab täita kui komisjoni poolt neile kahele ettevõtjale määratud trahvi ühe osa solidaarvõlgnik.
- 36 Mindo 6. jaanuari 2011. aasta vastustest Üldkohtu küsimustele nähtub veel, et „üks solidaarvõlgnikest võib peale võla täielikku tasumist võlausaldajale nõuda teistelt solidaarvõlgnikelt nende eest tasutud võlasumma hüvitamist”. Komisjoni seisukohtadest Üldkohtu kodukorra artikli 64 alusel 21. veebruaril 2011 esitatud dokumentide osas nähtub muu hulgas, et poolte vahel puudub vaidlus selles, et Itaalia õigus, mis puudutab solidaarvõlgnike vahelisi suhteid, annab AOI-le õiguse nõuda Mindolt osalemist trahvi maksmises.
- 37 Ometi kinnitas Üldkohus nendest argumentidest hoolimata, et kogu trahvi tasumine AOI poolt ei ole piisav, et tuua AOI-le kaasa nõuet, mida Mindo saab täita kui trahvi osaline solidaarvõlgnik. Selles osas tuleb tõdeda, et Üldkohus ei ole seda hinnangut õiguslikult piisavalt põhjendanud.
- 38 Lisaks sellele, nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 72 ja toimikumaterjalidest, tõstatas Mindo Üldkohtus mitmel korral küsimuse AOI hagi esitamise õiguse aegumise kohta ja eelkõige argumendi, et AOI-l on alates sellest kuupäevast, mil ta tasus kogu trahvisumma, mille komisjon oli neile kahele ettevõtjale määranud, õigus esitada Mindo vastu hagi, mis võimaldab viimaselt nõuda osalemist trahvi tasumises vastavalt tema osale. Mindo väitis, et see õigus aegub alles 14. veebruaril 2016.

- 39 Ometi piirdus Üldkohus vaid kinnitusega selle kohta, et trahvi tasumisest AOI poolt „on möödunud enam kui viis aastat” ja et Mindo ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et AOI „võis endiselt” seda võlga sisse nõuda, jättes samas kontrollimata, kas AOI kõnealune hagi esitamise õigus oli aegunud või mitte, olgugi et Mindo viitas kohtus Itaalia õigusnormidele, mis käsitlevad solidaarse kaasvõlgniku nõude kümneaastast aegumistähtaega, ja et selle kohta esitatud argumendid olid piisavalt selged ja täpsed, võimaldamaks Üldkohtul seisukohta võtta.
- 40 Neil asjaoludel tuleb märkida, et Üldkohus ei saanud sel alusel, et AOI oli tasunud Mindo võla, kuid jätnud täiesti selgitamata, miks sellest tasumisest ei piisanud, et AOI-l tekiks nõue, järeldada – nagu ta seda on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 87 teinud –, et vaidlusaluse otsuse tühistamisest või muutmisest ei oleks Mindole mingit kasu ning et viimane ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et AOI-l on tema vastu nõue.
- 41 Eeltoodud asjaoludest tuleneb, et jättes vastamata Mindo argumentide keskele osale, rikkus Üldkohus põhjendamiskohustust, mis tal lasus vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 36, mis sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu ja Üldkohtu kodukorra artikli 81 kohaselt on kohaldatav Üldkohtu suhtes.
- 42 Teiseks kinnitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, et isegi kui AOI-l on Mindo vastu nõue, ei ole viimane õiguslikult piisavalt tõendanud, et AOI „võis endiselt” oma võlga sisse nõuda.
- 43 Vaidlustatud kohtuotsuse punktist 71 nähtub aga, et Mindo väitis Üldkohtus, et kehtiva Itaalia õiguse kohaselt võib AOI esitada tulevikus tema vastu regressihagi. Mindo selgitas 20. mai 2011. aasta vastustes Üldkohtu küsimustele, et Itaalia õiguse kohaselt võivad „enne kohtuotsust tekkinud nõuete omanikud” nagu AOI isegi pärast kompromissi täitmise lõppemist esitada Mindo vastu kohtusse hagi ja nõuda tasumiseks kohustamise korralduse tegemist, järgides samas kompromissis kindlaks määratud nõuete rahuldamise määrasid ja tähtaegu.
- 44 Sellele argumendile vastamisel ei võinud Üldkohus piirduda lihtsalt märkimisega, nagu ta seda vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91 on teinud, et Mindo ei ole esitanud mingeid selgitusi põhjuste kohta, miks ta peab AOI-d „varasemaks võlausaldajaks” või miks AOI ei olnud üritanud oma võlanõuet esitada.
- 45 Lisaks, olgugi et Mindo väitis, et AOI võis endiselt talle nõuet esitada, ei võtnud Üldkohus arvesse argumenti, mis osutus Mindo jaoks määravaks ja mille kohaselt – nagu nähtub vastusest Üldkohtu 8. juuli 2011. aasta küsimustele – võimaldab kompromiss maksejõuetul ettevõtjal oma võlg kõikide võlausaldajatega ümber kujundada ja niimoodi oma tegevust jätkata.
- 46 Sellest tuleneb, et Üldkohtu põhjendustest vaidlustatud kohtuotsuses ei nähtu selgelt ja ühemõtteliselt – nii et Euroopa Kohus võiks teostada oma kohtulikku kontrolli – põhjused, miks kohus leidis, et Mindo ei ole õiguslikult piisavalt tõendanud, et AOI võis endiselt tema vastu nõude esitada, ja et seetõttu ei vasta need põhjendused käesoleva kohtuotsuse punktis 29 välja toodud kohtupraktikas kehtestatud nõuetele.
- 47 Kolmandaks kinnitas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, et isegi kui AOI-l oleks Mindo vastu nõue, ei ole viimane samuti õiguslikult piisavalt tõendanud, et AOI „kavatses” selle nõude esitada.
- 48 Seega nõudis Üldkohus, et Mindo tõendaks AOI kavatsust oma nõue esitada. See nõudmine nähtub samuti vaidlustatud kohtuotsuse punktist 91, kus Üldkohus leidis, et Mindo ei ole esitanud mingeid selgitusi põhjuste kohta, miks AOI ei olnud kompromissimenetluses isegi üritanud oma nõude tunnustamist saavutada ega vaielnud sellele ka vastu, vaatamata tagajärgedele, mida selline nõue võis omada teiste võlausaldajate otsusele kompromissetepanekuga nõustuda.

- 49 Vaidlustatud kohtuotsusest nähtub, et AOI avaldas 30. märtsi 2011. aasta kirjas ja vastuses Üldkohtu kirjalikele küsimustele, et tema õigus esitada hagi ei ole veel aegunud ja et ta ootab, et kohtuvaidlus sisuliselt lahendataks. Seega tuleb tõdeda, et Üldkohus ei ole sellele dokumendile hinnangut andnud.
- 50 Nii toimides seadis Üldkohus Mindo põhjendatud huvi eelduseks tingimuse, et ta tõendab kolmanda isiku kavatsust oma võlg temalt sisse nõuda. Järelikult, pannes Mindole täitmatu tõendamiskoormise selleks, et ta saaks tõendada oma põhjendatud huvi, rikkus Üldkohus õigusnormi.
- 51 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et järeldus, millele Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87 on jõudnud, tugineb reale kaudsetele tõenditele, mis on välja toodud selle kohtuotsuse punktides 85 ja 88–92 ning mida arvestades Üldkohus mainitud kohtuotsuse punktis 93 leidis, et „ei ole välistatud”, et AOI on võtnud endale kohustuse tasuda ka see osa trahvist, mille pidi tasuma Mindo, või et ta on loobunud temalt selle tasumise nõudmisest.
- 52 Samuti nähtub vaidlustatud kohtuotsusest, et Üldkohus palus Mindol esitada kohtule kogu teave ja kõik asjassepuutuvad dokumendid kokkulepete kohta, mille Mindo oli AOI-ga sõlminud viimase poolt trahvi maksmise kohta ja tasutud trahvist ühe osa tasumise nõudmise võimaluste kohta. Selles osas tuleb märkida, et Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 ka ise tõdenud, et Mindo poolt selle nõudmise peale esitatud dokumendid ei sisalda tema kasuks mingit garantiid või hüvitist seoses võimaliku trahviga, mida komisjon talle võib määrata.
- 53 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 93 kasutatud väljendus näitab nende kaudsete tõendite mitteveenvat laadi ja pelka tõenäosuse tõdemist. Tõdemus, et trahvi määrava komisjoni otsuse adressaadil puudub põhjendatud huvi, ei saa tugineda pelkadele eeldustele, iseäranis siis, kui Üldkohus on jätnud piisavalt arvestamata rea Mindo poolt esitatud tõendeid, millega sooviti näidata kohtuasja asjaolusid erinevas valguses või tõendada, et AOI võib endiselt esitada regressihagi ja saada vähemalt osa võlanõudest tagasi.
- 54 Kõigest eeltoodust tuleneb, et kuna esiteks ei sisalda Üldkohtu hinnang piisavalt põhjendusi ja teiseks on Üldkohus pannud Mindole täitmatu tõendamiskoormise, on põhjendatud viimase väide, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui asus seisukohale, et tal puudub põhjendatud huvi.
- 55 Seega, ja ilma et oleks vaja analüüsida teist väidet, tuleb apellatsioonkaebus rahuldada ja vaidlustatud kohtuotsus tühistada.
- 56 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus Üldkohtu otsuse tühistamise korral kas teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab, või suunata asja tagasi Üldkohtusse otsustamiseks. Praegusel juhul ei luba menetlusstaadium kohtuotsust teha.
- 57 Seega tuleb kohtuasi suunata tagasi Üldkohtusse ning teha otsus kohtukulude kohta hiljem.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-19/06: Mindo vs. komisjon.**
- 2. Suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.**
- 3. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.**

Allkirjad